Mikołaj Nesterowicz

Wietnam (Azja)
В'етнам (Азія)

Brazylia (Ameryka Południowa)
Бразілія (Паўднёвая Амэрыка)

Мікола Нэстэровіч

Mikołaj Nesterowicz urodził się 18.04.1941 w Orli, zmarł 25.05.2003 r. Przyjaciele nazywali go Kola.

Wieloletni operator obrazu Telewizji Polskiej, fotoreporter i fotografik, jest współautorem ponad 300 filmów dokumentalnych, filmów fabularnych, seriali i reportaży a także wielu zdjęć. Za swoją pracę został uhonorowany kilkudziesięcioma nagrodami na polskich i zagranicznych festiwalach.

Po nieudanej próbie dostania się na Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie podjął studia na kierunku filologii rosyjskiej w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu (później Uniwersytet Opolski). W Opolu poznał swą przyszłą żonę Elwirę Kruszyńską, z którą miał syna Piotra. Po studiach pracował w Technikum Kolejowym w Szczecnie, jako nauczyciel rosyjskiego. Zorganizował wśród młodzieży kółko fotograficzne. Później przeniósł się do Warszawy, gdzie wykładał na Politechnice język rosyjski. Rozpoczął również współpracę z warszawskim ośrodkiem telewizyjnym. Od tego momentu jego kariera jako operatora potoczyła się w błyskawicznym tempie. Ukończył Wszechzwiązkowy Państwowy Instytut Kinematografii w Moskwie (Wsiesojuznyj Gosudarstwiennyj Institut Kinematografii, WGIK). Od 1971r. pracował jako dziennikarz z kamerą, od 1981r. jako operator obrazu w TVP. Z kamerą zwiedził cały świat. Wykonał zdjęcia do filmów powstałych w koprodukcji Telewizji Polskiej z telewizjami: brytyjską BBC, amerykańską DISCOVERY, niemiecką WDR, francuską ARTE, japońską NHK.

Filmy były efektem współpracy m.in. z takimi reżyserami jak:

- Andrzej Fidyk („Prezydent", „Defilada", „Karnawał w Rio", „Sen Staszka w Teheranie", „Rosyjski striptease", „Kiniarze z Kalkuty", „Taniec trzcin")
- Ewa Borzęcka („Arizona", „Trzynastka", „Oni")
- Irena i Jerzy Morawscy („Serce z węgla", „Ballada o lekkim zabarwieniu erotycznym")
- Tamara Sołoniewicz („Kresowa ballada 1935", „Żertwa", „Krzyk puszczy", „Melodia duszy", „Bizancjum w Hajnówce", „Andrzej i Mania", „Jezioro pełne łez" , „Chodzi Pawa po Ułance") - twórczyni wspaniałych obrazów filmowych o charakterystycznej, niepowtarzalnej poetyce, w większości tematycznie związanych z Białostocczyzną i jej mieszkańcami
- Krystian Przysiecki, („Rozdarcie")
- Hanna Kramarczuk („Kambodża – czas obłędu i nadziei", „Życie zamknięte na kłódkę")
- Waldemar Karwat („Bazrach – czyli sen o wolnym kamieniu")
- Stanisław Szwarc-Bronikowski („Zielone komnaty")
- Agnieszka Piotrowska („Sex, kłamstwa i Jerzy Kosiński")
- oraz: Blanka Danilewicz, Alina Mrowińska, Barbara Jakubiec, Andrzej Falber, Andrzej Pankiewicz, Halina Miroszowa, Jerzy Kamieński,

NAGRODY I OSIĄGNIĘCIA:

Od lat 80-tych uznawano go za jednego z wybitniejszych współtwórców polskiego kina dokumentalnego. Został wyróżniony ponad 36 nagrodami na prestiżowych festiwalach filmowych w Polsce i za granicą m.in. w Kanadzie, Finlandii, Hiszpanii, Włoszech, Szwajcarii, Francji, Niemczech.

„POCZTÓWKA Z NIEBA" (realizacja Piotr Nesterowicz, 52 min, 2006, produkcja TVP) - Dokument wyreżyserowany przez jego syna, Piotra, przedstawiający dorobek Koli- hołd złożony swemu zmarłemu ojcu

WYSTAWY INDYWIDUALNE:

2003 – Warszawa, Łazienki Królewskie, wystawa fotografii „Druga płeć, trzeci świat"
2004 – Bielsk Podlaski, Ratusz, wystawa fotografii „Kobiety świata"
2005 – Hajnówka, Muzeum i Ośrodek Kultury Białoruskiej w Hajnówce, wystawa fotografii „Kobiety świata"

Мікола Нэстэровіч нарадзіўся 18.04.1941 у Орлі, памёр 25.05.2003 г. Сябры называлі яго Коля.

Шматгадовы кінааператар Польскага Тэлебачання, фотарэпарцёр і фотамастак, быў суаўтарам больш за 300 дакументальных і мастацкіх фільмаў, серыялаў і рэпартажаў, а таксама вялікай колькасці здымкаў. За сваю працу ўзнагароджаны некалькімі дзесяткамі ўзнагарод на польскіх і замежных фестывалях.

Пасля няўдалай спробы паступіць ў Мастацкую Акадэмію, пачаў вучобу на расейскай філалогіі ў Вышэйшай Педагагічнай Вучэльні ў Аполі (потым Апольскі універсітэт). У Аполі пазнаў сваю будучую жонку Эльвіру Крушыньскую, з якой меў сына Пятра. Пасля вучобы працаваў настаўнікам расейскай мовы ў чыгуначным тэхнікуме ў Шчэціне. З моладдзю зладзіў фотагурток. Пасля пераехаў у Варшаву, дзе выкладаў расейскую мову ў Політэхніцы. Тады ж пачаў супрацу з Варшаўскім Тэлевізійным Асяродкам. Ад таго моманту яго кар'ера аператара развівалася шпаркімі тэмпамі. Закончыў Усесаюзны Дзяржаўны Інстытут Кінематаграфіі ў Маскве. З 1971 года працаваў журналістам з камерай, з 1981 – аператар вобразу Польскага Тэлебачання. З камерай з'eздзіў цэлы свет. Выконваў здымкі да фільмаў, якія Польскае Тэлебачанне стварала ў супрацы з тэлебачаннямі: брытанскім BBC, амерыканскім DISCOVERY, нямецкім WDR, французкім ARTE, японскім NHK.

Фільмы былі вынікам супрацы з рэжысёрамі:

- Анджэй Фідык („Прэзідэнт", „Дэфіляда", „Карнавал у Рыё", „Сон Сташка ў Тэгеране", „Расейскі стрыптыз", „Кіняры з Калькуты", „Танец Трыснягу")
- Эва Божэнцка, („Арызона", „Трынаццатка", „Яны")
- Галіна і Ежы Мараўскія („Сэрца з вугалю", „Балада з лёгкай эратычнай афарбоўкай")
- Тамара Саланевіч, („Крэсавая балада", „Жэртва", „Крык пушчы", „Мелодыя душы")
- Крыстыян Пжысецкі, („Разарванне")
- Ганна Крамарчук („Камбоджа – час шаленства і надзеі", “Жыццё, закрытае на замок")
- Вальдэмар Карват („Базрах – або сон пра вольны камень")
- Станіслаў Шварц-Бранікоўскі („Зялёныя комнаты")
- Агнешка Пятроўска („Сэкс, хлусня і Ежы Касіньскі")
- і Блянка Данілевіч, Аліна Мровінска, Барбара Якубец, Андрей Фальбэр, Андрей Панькевіч, Галіна Мірошова, Юрка Каменьскі

УЗНАГАРОДЫ І ДАСЯГНЕННІ:

З 80-х гадоў яго лічылі адным з найлепшых суаўтараў польскага дакументальнага кіно. Узнагароджаны 36 узнагародамі на прэстыжных фільмавых фестывалях у Польшчы і за мяжой, між іншым, у Канадзе, Фінляндыі, Гішпаніі, Італіі, Швейцарыі, Францыі, Нямеччыне.

„ПАШТОЎКА З НЕБА" (рэжысёр Пётр Нэстэровіч, 52 хв., 2006, TVP) – Дакумент паказвае спадчыну Колі і з'яўляецца адначасова прысвячэннем памерламу бацьку.

ПЕРСАНАЛЬНЫЯ ВЫСТАЎКІ:

2003 – Варшава, Каралеўскія Лазенкі, фотавыстава „Другі пол, трэці свет"
2004 – Бельск Падляшскі, Ратуша, фотавыстава „Жанчыны свету"
2005 – Гайнаўка, Музей і асяродак беларускай культуры, фотавыстава „Жанчыны свету"

2005 – Hajnówka, Muzeum i Ośrodek Kultury Białoruskiej w Hajnówce,wystawa fotografii „Kobiety świata"
2005 - Гайнаўка, Музей і асяродак беларускай культуры, фотавыстава „Жанчыны свету"

ISBN 978-83-63609-01-6
9788363609016
ISBN 978-83-63609-03-0
9788363609030

Sri Lanka (Azja)
Шры-Ланка (Азія)

Indie (Azja)
Індыя (Азія)

Indie (Azja)
Індыя (Азія)

Liban (Azja)
Ліван (Азія)

Indie (Azja)
Індыя (Азія)

Kampucza (Azja)
Камбоджа (Азія)

Indie (Azja)
Індыя (Азія)

Indie (Azja)
Індыя (Азія)

Wietnam (Azja)
В'етнам (Азія)

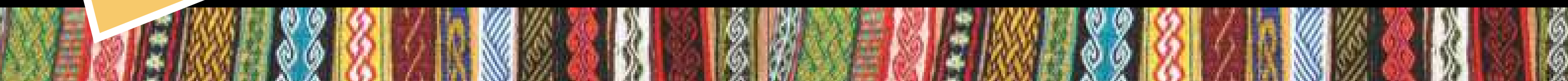
„Filmy i reportaże Koli Nesterowicza nagrywane były w ponad 70-ciu krajach na każdym kontynencie, a ich bohaterami byli przedstawiciele wszystkich grup społecznych – od rodów królewskich w Suazi aż po dzieci z faweli (slumsów) w Rio de Janeiro. Nieznana dla większości filmowców i znajomych Koli była jego pasja fotograficzna. Z każdego kraju, oprócz materiałów filmowych, przywoził dziesiątki rolek filmów fotograficznych. Najwdzięczniejszym obiektem fotografii były kobiety z egzotycznych krajów. W każdej kobiecie, bez względu na wiek i status społeczny, dostrzegał nieprzemijające i fascynujące piękno.

Kola skrzętnie archiwizował i opisywał negatywy i slajdy, wybierał próbki zdjęć, nadawał im numery i zestawiał tematycznie. Po każdej wyprawie powstawały kolejne teczki z negatywami, nowe uwagi, segregatory. Co roku przybywało więcej katalogów i opisów. Spośród dziesiątek tysięcy zdjęć kobiet, fotografowanych przez Kolę, są też takie, których okoliczności i miejsce powstania pozostały osnuty tajemnicą, mimo to najbardziej intrygujące z nich znalazły swoje miejsce na tej wystawie.

Mam nadzieję, że zdjęcia te dostarczą oglądającym wzruszeń estetycznych, a jednocześnie przyczynią się do chwili pamięci o Moim Ojcu.”

Piotr Nesterowicz – syn Mikołaja Nesterowicza

Suazi (Afryka)
Свазіленд (Афрыка)

Korea Północna (Azja)
Паўночная Карэя (Азія)

Ghana (Afryka)
Гана (Афрыка)

Indie (Azja)
Індыя (Азія)

Wietnam (Azja)
В'етнам (Азія)

„Фільмы і рэпартажы Колі Нэстэровіча запісваліся ў звыш 70-ці краінах свету на ўсіх кантынентах. Іх героі - прадстаўнікі усіх грамадскіх груп – ад каралеўскіх родаў у Суазі да дзяцей з фавэл (трушчоб) у Рыа дэ Жанэйра. Невядомай для большасці кіношнікаў і знаёмых Колі была яго пасія фатаграфавання. З кожнай краіны, апрача фільмавых матэрыялаў, прывозіў дзесяткі фотаплёнак. Найбольш любіў фатаграфаваць жанчын з экзатычных краін. У кожнай жанчыне, баз увагі на ўзрост і грамадскі статус, бачыў непрамінаючую і захапляючую прыгажосць.

Коля дакладна архівізаваў і падрабязна апісваў негатывы і слайды, выбіраў пробы здымкаў, нумараваў іх і састаўляў тэматычна. Пасля кожнай вандроўкі з'яўляліся новыя папкі з негатывамі, новыя заўвагі, новыя запісы і падшыўкі. Штогод прыбывала каталогаў і апісанняў. Сярод дзесяткаў тысячаў здымкаў жанчын, фатаграфаваных Колем, ёсць таксама такія, акалічнасці і месца якіх авеяны таямніцай. Тым не менш, найбольш інтрыгуючыя з ніх знайшлі сваё месца на выстаўцы.

Спадзяюся, што гэтыя здымкі дадуць гледачу эстэтычнае задавальненне, і адначасова спрычыняцца да памяці пра Майго Бацьку.”

Пётр Нэстэровіч – сын Міколы Нэстэровіча

Indie (Azja)
Індыя (Азія)

Laos (Azja)
Лаос (Азія)

Suazi (Afryka)
Свазіленд (Афрыка)

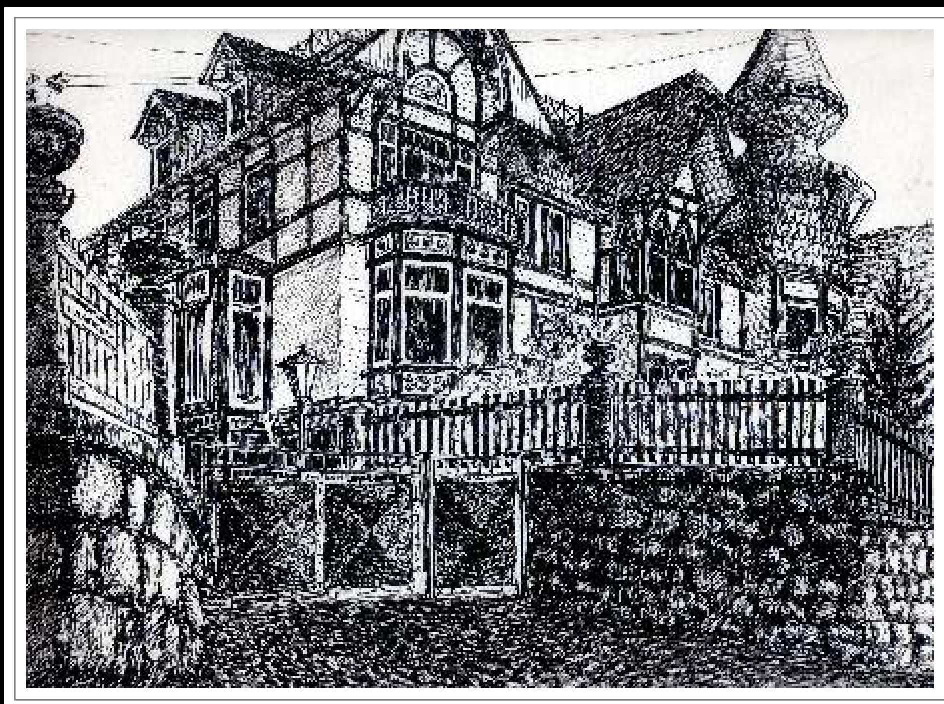
Liban (Azja)
Ліван (Азія)

Nikaragua (Ameryka Środkowa)
Нікарагуа (Цэнтральная Амерыка)

„(…) podziwiany i lubiany student filologii rosyjskiej, wśród braci studenckiej zwany Mikim. Miki vel Kola zanim został sławnym i znanym w całym kraju wielkim operatorem i twórcą znakomitych filmów autorskich dokumentalnych, studiował na naszej uczelni.(…) Był znany również z tego, że ze snu budził się wczesnym rankiem i by dokuczyć śpiochom, wychodził ze swojego pokoju 348 i spacerując po korytarzach męskiej połowy akademika wydzierał się po białorusku: „A nas rano mati obudiła i tichuju piesniu zanutiła !” Ponadto pokój swój Miki przekształcił w pracownię artystyczną malarską i trzeba dodać, że jego malarstwo nosiło cechy sztuki wielkiej. (…)Wróżyłem mu karierę znakomitego malarza i byłem zdumiony po latach, kiedy jego nazwisko stało się znane i popularne, ale nie jako plastyka, ale właśnie filmowca.”
Jan St. Trzos de Sagorza
źródło: https://trzosopolski.wordpress.com

„„(…) любімы многімі студэнт расейскай філалогіі, сярод студэнцкай брацііі называемы Мікі. Мікі vel Коля да таго, як стаў славутым і вядомым ва ўсёй Польшы вялікім апаратарам і творцам выдатных аўтарскіх дакументальных фільмаў, вучыўся ў нашай вучэльні.(…) Быў вядомы таксама тым, што абудзіўшыся раннім ранкам, каб дакучыць аматарам паспаць, выходзіў са свайго пакою 348 і, шпацыруючы па калідорах мужчынскай паловы інтэрнату, на поўны голас спяваў па-беларуску: "А нас рана маці абудзіла і ціхую песню зануціла!" Акрамя таго свой пакой Мікі пераўтварыў у мастацкую майстэрню, і, трэба сказаць, яго творчасць мела рысы вялікага мастацтва. (…)Я прадказваў яму кар'еру выдатнага мастака і вельмі здзівіўся праз гады, калі яго прозвішча стала папулярным і вядомым, але не як мастака, а менавіта фільмавага апаратара." Jan St. Trzos de Sagorza

крыніца: https://trzosopolski.wordpress.com

Zainteresowanie fotografią i filmem Mikołaj Nesterowicz przejawiał od dziecka. Samodzielnie zbudował swój pierwszy aparat fotograficzny- tzw. camera obscura. Od dwunastego roku życia realizował własne filmiki i urządzał ich projekcje, na które zapraszał sąsiadów, okolicznych mieszkańców Orli. Siostra Nina sprzedawała bilety na seanse, które cieszyły się ogromnym zainteresowaniem. Filmował to, co go otaczało, wiejską scenerię, prostych ludzi. W tym kierunku podążał również w swej pracy zawodowej. Przy okazji filmów dokumentalnych realizowanych na całym świecie na kliszach fotograficznych z pasją zapisywał kobiety. To płeć piękną chciał pokazać na swej wystawie, którą szykował przez 10 lat. Niestety nie doczekał otwarcia wystawy, którą szykował w Łazienkach w Warszawie, zmarł nagle. Wystawę dokończył jego syn Piotr Nesterowicz.

Na wystawę składa się około stu fotografii z całego świata, ale głównie z Ameryki, Afryki i Azji m.in. z, Brazylii, Libanu, Indii, Palestyny, Ghany, Wietnamu, Syberii. Charakterystyczne dla Mikołaja Nesterowicza było to, że wybierał do fotografowania kobiety wbrew ogólnie panującym modom i kanonom piękna. Zwracał uwagę i uwieczniał kobiety smutne, biedne, brzydkie, brudne, stare. Kobiety - wojowniczki, wyzywające prostytutki, matki, żebraczki i bezdomne.

Pasję plastyczną rozwijał równolegle, ciągle coś rysował, robił scenografie do różnych uroczystości i świąt, zwłaszcza podczas studiów. Z podróży również przywoził rysunki, szkice. Jednak wystawy plastycznej nigdy nie zrealizował, nie miał na to czasu. Spełniał się poprzez zdjęcia fotograficzne i pracę z kamerą, w której jego wrażliwość i umiejętność obserwacji została w pełni wyrażona. Na wystawie w Hajnówce pokazane zostaną również rysunki Koli Nesterowicza, które nigdy nie były prezentowane ani publikowane, a zasługują na uwagę ze względu na świetnie opanowany warsztat rysownika.

Agnieszka Tichoniuk

Зацікаўленні фатаграфіяй і фільмам у Міколы Нэстэровіча былі з дзяцінства. Самастойна зрабіў свой першы фотаапарат – гэтак званую камеру-абскуру. У дванаццаць год пачаў стварэць свае фільмы і рабіць паказы, на якія запрашаў суседзяў і жыхароў Орлі. Сястра Ніна прадавала білеты на сеансы, якія цешыліся вялікім зацікаўленнем. Здымаў тое, што было навокал, вясковую сцэнаграфію, простых людзей. У гэтым напрамку ішоў таксама ў сваім прафесійным жыцці. Пры нагодзе дакументальных фільмаў, якія здымаў ва ўсім свеце, фатаграфаваў жанчын. Марыў паказаць прыгожую палову чалавецтва на выстаўцы, якую рыхтаваў цягам 10 гадоў. На жаль, не дачакаўся адкрыцця выстаўкі ў Варшаўскіх Лазенках. Памёр раптоўна. Выстаўку завершыў яго сын Пётр.

Выстаўку складаюць каля сотні фотаздымкаў з усяго свету, але перадусім з Амерыка, Афрыкі, Азіі, між іншым, з Бразіліі, Лівану, Індыі, Палестыны, Ганы, В'етнаму, Сібіры. Характэрным для Міколы Нэстэровіча было тое, што свае “мадэлькі” выбіраў насуперак існуючым канонам моды і прыгажосці. Звяртаў увагу і фатаграфаваў сумных, брудных, непрыгожых, старых жанчын. Жанчын-вояў, прастытутак, жабрачак, баздомных.

Паралельна развіваў свае мастацкія зацікаўленні. Увесь час нешта маляваў, рабіў сцэнаграфіі да розных ўрачыстасцяў і святаў (асабліва падчас вучобы), таксама з падарожжаў прывозіў малюнкі, накіды. Аднак мастацкай выставы ніколі не зрабіў, не меў на тое часу. Ажыццяўляў сябе праз фотаздымкі і працу з камерай. Менавіта ў гэтай працы напоўніцу бачна яго ўражлівасць і назіральнасць. На выставе ў Гайнаўцы паказаны таксама малюнкі Колі Нэстэровіча, якія ніколі не былі паказаныя ці публікаваныя, але тым не менш вартыя ўвагі за добрае майстэрства мастака.

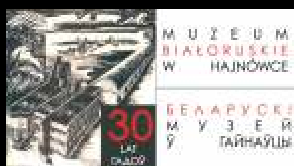
Агнешка Ціханюк

Segregatory z negatywami i zdjęciami z podróży Mikołaja Nesterowicza, fot. Piotr Nesterowicz

WYSTAWA / ВЫСТАВА: XII 2015 - I 2016

Katalog ten jest częścią powstającego „Słownika Białoruskich Artystów”.
Каталёг гэты зяўляецца часткай «Слоўніка Беларускіх Мастакоў»

Stowarzyszenie Muzeum i Ośrodek Kultury Białoruskiej w Hajnówce
17-200 HAJNÓWKA, ul. 3 Maja 42
www.muzeumbialoruskie.hajnowka.pl
kontakt@muzeumbialoruskie.pl

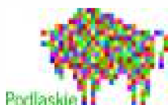
Projekt graficzny: Agnieszka Tichoniuk / Праект графічны: Агнешка Тіханюк
Tłumaczenie: Natalla Gierasimiuk /Пераклад: Наталла Герасімюк

Zrealizowano dzięki dotacji Ministra Administracji i Cyfryzacji
oraz Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego w Białymstoku